

Hung Dao Vuong.pdf/29

Được lấy từ Wikisource vào ngày 14 tháng 11, 2024

Trang này đã được [hiệu đính](#), nhưng cần phải được [phê chuẩn](#).

— 28 —

HỒI THỨ TƯ

*Bến Bình-than hội đồng đại nghị,
Bãi Đông-bộ điểm tướng duyệt binh.*

Vua Nhân-tôn được tin Lương-Uất về báo, ngài ngự thuyền rồng ra sông Bình-than (thuộc về huyện, Chí-linh tỉnh Hải-dương), để hội các vương hầu lại nghị kế. Bấy giờ Tướng-quốc Thái-úy là Trần-quang-Khải, Khâm-thiên đại-vương là Trần-nhật-Hiệu, Chiêu-văn vương là Trần-nhật-Duật, Hưng-đạo vương là Trần-quốc-Tuấn, cùng là các quan văn võ ra hội tại cả đấy.

Chiêu-văn vương Nhật-Duật tức là con thứ sáu vua Thái-tôn, vào hàng chú vua bấy giờ. Khi mới sinh ra, có hai chữ « *Chiêu-văn* » in trên bàn tay, bởi thế phong làm Chiêu-văn vương. Đến khi cả nhớn có gan có trí, đủ cả văn võ tài lược. Trong năm Thiệu-bảo thứ hai, có giặc ở Đà-giang^[1] khởi loạn, tướng giặc tên là Trịnh-giốc-Mật, kiệt hiệt một góc sơn-lâm. Triều-đình sai Nhật-Duật đi dẹp đám ấy. Nhật-Duật cho người vào dụ giặc ra hàng. Trịnh-giốc-Mật nói rằng: « Chiêu-văn vương dám xuất thân đến dụ ta, thì ta mới hàng. » Nhật-Duật thấy nó nói vậy đi ngay. Các tướng sĩ can lại nói rằng: « Bụng giặc bất trắc, đại-vương biết thế nào mà đã dám mang thân vào hang hổ. » Nhật-Duật cười nói rằng:

« Giặc có ý thử ta, nếu ta không đi, thì tất nó cười ta là nhát. Vả lại ta đi, đem bụng thực thà xử với nó, chắc là nó cũng không bụng nào hại ta; mà cho nó có giết ta nữa, thì triều-đình chẳng thiếu gì người, can gì các người phải lo sự ấy. » Nói đoạn chỉ đem 5, 6 đứa tiểu-đồng, điếu tráp thung dung đến thẳng trại giặc. Quân Mán thấy Nhật-Duật đến, dàn ra hai bên, gươm tuốt trần, cung giương sẵn, trông cả vào Nhật-Duật. Nhật-Duật cứ dụi dàng đi vào, coi như không vậy. Trịnh-giốc-Mật thấy người cả gan, mà đi chân tay không cả, mới ra mời vào ngồi chơi, làm rượu khoản đãi. Nhật-Duật vốn thuộc tiếng Mán, mới lấy nhời tử tế dỗ dành và có ý dọa để dụ ra hàng. Hai bên trò chuyện một hồi, ăn uống vui đùa. Quân Mán thấy vậy lấy làm hả dạ, mới cùng rủ nhau ra hàng. Từ đó vua yêu mến trọng dụng, có việc gì to thường hỏi đến.

1. ↑ Tức là sông Bờ.

Giới thiệu về bản điện tử này

Cuốn sách điện tử (e-book) này đến từ thư viện văn thư tự do [Wikisource](#)^[1]. Thư viện điện tử đa ngôn ngữ này được nhiều người tự nguyện xây dựng nên, với cam kết hình thành một thư viện có thể được truy cập tự do, bao gồm các tác phẩm với đủ mọi thể loại, từ tiểu thuyết, thơ, đến tạp chí, thư từ, v.v.

Sách do chúng tôi phân phối đều hoàn toàn miễn phí và tự do, có nguồn gốc từ những tác phẩm đã hết hạn bản quyền hoặc được phát hành theo một giấy phép tự do. Bạn được thoải mái sử dụng sách điện tử của chúng tôi cho bất kỳ mục đích nào (bao gồm cả mục đích thương mại), miễn là tuân theo những điều khoản của Giấy phép [Creative Commons Ghi công-Chia sẻ tương tự 3.0 Không chuyển đổi](#)^[2] hoặc Giấy phép [GNU FDL](#)^[3], tùy bạn lựa chọn.

Wikisource luôn cần những thành viên mới. Khi chúng tôi tạo nên cuốn sách này, rất có thể vẫn còn một số lỗi trong đó. Bạn có thể báo với chúng tôi tại [trang này](#)^[4].

Những thành viên sau đã đóng góp công sức vào cuốn sách này:

- Vinhtantran

-
1. [↑https://vi.wikisource.org](https://vi.wikisource.org)
 2. [↑https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
 3. [↑https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
 4. [↑https://vi.wikisource.org/wiki/Wikisource:Thảo luận](https://vi.wikisource.org/wiki/Wikisource:Thảo_luận)